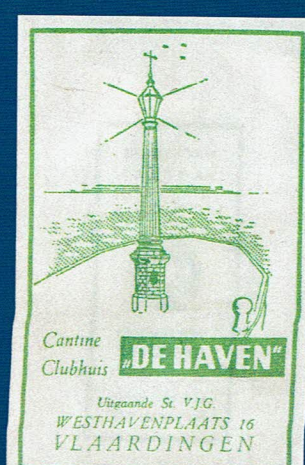

Vuurtorens op suikerzakjes

door Peter Kouwenhoven en Harry Dietz

Nederlanders zijn echte verzamelaars. Ze verzamelen van alles en je kunt het zo gek niet bedenken of er is wel een vereniging voor gelijkgestemde verzamelaars, die zich richten op een bepaald onderwerp of thema. Zo is er de 'Club van Suikerzakjes-verzamelaars in Nederland (CSN)'. Harry Dietz, de coördinator van deze club, mailde mij met de vraag of het misschien een leuk idee is om in de Vuurboet een artikel op te nemen over vuurtorens op suikerzakjes.

Dat leek mij inderdaad leuk en ik was ook benieuwd wat dat voor een verhaal op zou leveren. Harry mailde mij een concepttekst en veel afbeeldingen van suikerzakjes met daarop een vuurtoren, waaruit ik kon kiezen. Ik heb de prachtige website www.suikerzak.nl bekeken en Harry een aantal aanvullende vragen gesteld.

Hoe is het begonnen?

Harry vertelt: "Ik ben in 1961, op mijn vijfde, begonnen met het sparen van suikerzakjes. Mijn vader was vertegenwoordiger en nam van al zijn reizen suikerzakjes mee. Die plakte ik dan met gluton of velpon in grote plakboeken. In die jaren was het een enorme hype om iets te verzamelen: postzegels, speldjes, sigarenbandjes, lucifermerken. En dus ook suikerzakjes.

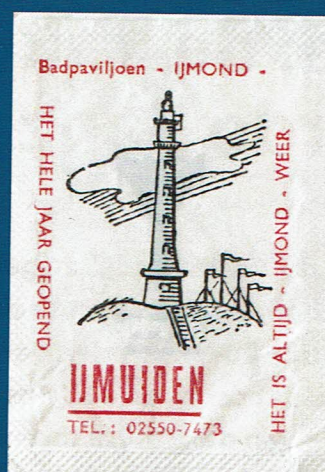
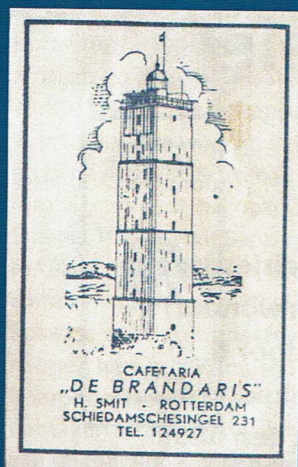
Twintig jaar geleden wilde ik leren om websites te bouwen. Daarvoor had ik een onderwerp nodig. Ik heb toen 'Suikerzak Nederland' en de 'Vereniging vrienden van de Suikerzak' opgericht en daarvoor een eenvoudige website gebouwd. Het was geen echte vereniging. Ik maakte gewoon iedereen (familie, vrienden, kennissen, enz.) die mij van suikerzakjes voorzag automatisch lid. Door de massale opkomst van internet kwam het rond

1999 steeds vaker voor dat ik telefoontjes en e-mails kreeg van serieuze suikerzakjesverzamelaars die graag lid wilden worden van de vereniging. Ik moest hen iedere keer uitleggen dat de 'Vereniging Vrienden van de Suikerzak' niet bestond, dat het een grap was, en dat het voor de 'leukigheid' was gedaan. Dat leverde helaas menige teleurstelling op, en veel misverstanden. Ondertussen was het verzamelen van suikerzakjes ook een veel serieuzere hobby van mij geworden. Daarom heb ik de kerstvakantie 2000 gebruikt om de toen bestaande website volledig te herzien en de nieuwe 'Club van Suikerzakjesverzamelaars in Nederland' op te richten."

Wat doet de club?

De website vermeldt: "De 'Club van Suikerzakjesverzamelaars in Nederland' is het Nederlandse knooppunt van en voor verzamelaars van suikerzakjes, -wikkels en -sticks. Het lidmaatschap van de club is gratis. Een vrijwillige financiële bijdrage is welkom. Er zijn op dit moment ruim 130 clubleden, waarvan ongeveer twintig in het buitenland. De CSN wil:

- verzamelaars van suikerzakjes met elkaar in contact brengen;

- informatie verschaffen over het verzamelen van suikerzakjes;
- een catalogus van Nederlandse suikerzakjes samenstellen."

Harry voegt daar aan toe: "Ieder jaar organiseert de club een ruildag voor clubleden. Tijdens een van die ruildagen ontstond het idee om een zo compleet mogelijke catalogus te maken van alle suikerzakjes en suikerwikkels die in Nederland zijn uitgegeven. Dat is eerder gezegd dan gedaan, want het vermoeden bestaat dat er in Nederland ergens tussen de 150.000 en 200.000 suikerzakjes en -wikkels zijn geproduceerd. De catalogus wordt gevuld door een beperkt aantal clubleden. Na vijftien jaar noeste arbeid zijn er op dit moment ruim 77.000 (!) suikerzakjes en -wikkels beschreven en gescand. Ze zijn te bekijken op de website van de club: www.suikerzak.nl."

Vuurtorens op suikerzakjes

Harry geeft een toelichting op de catalogus en op de suikerzakjes die daarop te vinden zijn: "Bij alles wat in de catalogus is opgenomen wordt een omschrijving gegeven van de illustratie die erop staat. Via een eenvoudig zoekstelsel op de website kunnen daardoor alle suikerzakjes gevonden worden met bijvoorbeeld een dameshoofd (kapsalons!), een vogel of een molen. En dus ook een vuurtoren! Er zijn inmiddels zo'n 60 vuurtorensuikerzakjes bekend, uiteraard voor het grootste deel uit kustplaatsen. In dit artikel laat ik graag een aantal van die suikerzakjes zien. De meeste zijn geproduceerd tussen circa 1958 en 1980. Dat zijn de oude 'klepzakjes'. Er zitten echter ook enkele modernere 'gesealde' zakjes tussen. De kans is groot dat we de komende jaren nog meer van deze suikerzakjes tegenkomen, dus houd onze website in de gaten!"

Ligt je hele huis vol suikerzakjes?

"Op dit moment heb ik inderdaad erg veel suikerzakjes en -wikkels, maar ik heb ze nog nooit geteld. Ik verzamel alleen Nederlandse verpakkingen. Het zullen er zo'n

honderdduizend zijn, om en nabij. Overigens beperk ik me niet tot suikerzakjes. Zo is mijn verzameling foto's van hondenborden wijd en zijd bekend ... (www.harrydietz.nl/ verboden-voor-honden).

In het verleden heb ik ook wel geprobeerd om iets met vuurtorens te doen, maar door tijdgebrek is dat er nooit van gekomen. Maar als ik een suikerzakje met een vuurtoren tegenkom, moet ik daar altijd wel even aan denken."